

Entrevista amb Montserrat Ponsa, membre de l'OSVA i impulsora de Voluntaris per l'Hospital

"La constància és la clau per tirar endavant projectes"

Amb 68 anys i molts anys de professió de periodista a l'esquena, Montserrat Ponsa no perd la il·lusió de fer coses. Mare de nou fills i àvia de quinze néts, actualment és jutgessa de pau a l'Ametlla del Vallès, poble on resideix, i està estudiant Humanitats a la Universitat Oberta de Catalunya. Al llarg de la seva vida ha estat, i encara continua, molt vinculada amb organitzacions humanitàries i de defensa dels drets humans i dels pobles. L'apassiona la música, els viatges per aprendre d'altres cultures i la cuina, tema del qual n'ha escrit dos llibres. A més, Montserrat Ponsa és membre de l'Observatori de la Salut Dr. Carles Vallbona (OSVA), a través del qual ha impulsat l'associació Voluntaris per l'Hospital, que aplega un grup de ciutadans que tenen com a missió acompanyar i orientar els malalts i els seus familiars durant la seva estada a l'Hospital. Una persona plena de vitalitat que reconeix que fa moltes coses "per no tenir temps de rumiar".

Què la va atreure per formar part de l'OSVA?

Fa molts anys que estic vinculada a l'Hospital, per a mi ha estat com una cosa pròpia, ja que els meus nou fills han nascut aquí i pot dir-se que l'Hospital forma part de la meua vida. Abans que es creés l'OSVA ja havia tingut alguna xerrada amb el Dr. Lledó sobre què es podria fer perquè l'Hospital tornés a recuperar el que havia estat. Vaig pensar que l'OSVA era una bona manera de tirar endavant propostes, de fer coses per l'Hospital i que podia aportar el meu granet de sorra.

I quin és el seu granet de sorra?

La necessitat que jo veia és que l'Hospital no tenia un voluntariat que acompanyés el malalt, que l'ajudés a passar l'estona. És a dir, no el que podria entendre's com una mà d'obra barata per a la casa, sinó una persona que fes acompanyament. Aquesta proposta es va acceptar i es va constituir Voluntaris per l'Hospital i ja hi ha nou persones que hi treballen en les àrees de pediatria, geriatria i cures pal·liatives. La pretensió, però, és que n'hi hagi molts més per abarcar totes les àrees on ens necessitin.

Creu que s'aconseguirà?

Ho espero. Espero que les persones que fan de voluntari marquin unes pautes de comportament i tinguin una actitud seriosa envers la tasca que desenvolupen.

Quin perfil ha de tenir un voluntari?

L'única cosa que exigim és serietat i el compromís mínim de venir a l'Hospital dues hores a la setmana durant un any. El compromís ha de ser "sagrat", no pots ser voluntari i dir "avui no hi vaig perquè vull anar a la platja". Hem de tenir clar que l'Hospital funciona sense voluntaris i que, per tant, no ens necessiten. Hem de ser nosaltres qui ens hem de fer imprescindibles a l'Hospital.

Ha dit que l'Hospital ha de recuperar el que havia estat. El seu creixement ha deteriorat les relacions?

Sí, però això passa a altres nivells. Per exemple, quan jo era petita el veïnat era molt important. Acabaves de sopar i sorties a parar la fresca i xerrar i tothom es coneixia. Amb l'Hospital ha passat el mateix, mentre tenia unes dimensions "humanes" els professionals es coneixien entre ells. En aquest moment, no. Això no és greu, però deteriora les relacions.

I la relació de l'Hospital amb la societat?

També, la societat no se'l sent tan seu perquè és com un poble, i més que ho serà.

Què creu que s'hauria de fer per acostar i enfortir les relacions entre la societat i l'Hospital?

Intentar treballar en aquest sentit, tenir un equip de gent que sigui constant en aquesta tasca. Aquesta constància ha de ser-hi, si no és un cop a la setmana, un cop al mes, i aconseguir que la gent vingui perquè hi ha activitats que els interessa. Si no podem baixar, hem d'intentar fer coses perquè la gent pugui a l'Hospital.

Reforçar els vincles amb la societat és un dels objectius de l'OSVA. Tenen pensats nous projectes?

De moment, consolidarem les àrees més atractives, les que tenen més "ganxo" perquè la gent se senti atreta a col·laborar-hi.

Han tingut suport de la societat?

S'han fet crides i en la primera trobada que vam tenir la gent estava molt receptiva i interessada, però no hem aconseguit animar prou la gent. Crec que ho aconseguirem treballant amb més continuïtat i constància.

dBaB